

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 17

Herfst 2024

Inhoudsopgave

	Redactioneel	1
Ineke van de Pol	van de Burgemeester	2
Bestuur	In memoriam Barbara Coolen	3
Tom Verburg	Bedankt!	4
Koos Borsje	Een bankje	5
Ed Merks	Winden zonder richting	6
Peter Moen		
Nieuwkomers	Corinna Herremans	8
	Nicole Folkertsma	9
	Martin Lette	10
Gijs van Dalfsen	Middensloot	11
Eva Kapteijn	Het gras van de burens	13
Sylvia Zieltjens	Bijenkasten	16
Abbey, 7 jaar	Egel	18
Frank van Delden	Filippine	19
Gijs van Dalfsen	Veel regen in het voorjaar	20
Tineke van Bottenburg	Wateroverlast of - beheer	21
Gijs van Dalfsen	Bert	23
Redactie Binnentuin	Burendag 2024	24
Else de Haan	Recept bietentaart	25
Ed Merks	De wereldgeschiedenis in twaalf bonen	26
Gijs van Dalfsen	Grond en grond	27
Tineke van Bottenburg	Hoe het kwam van 'een bankje' tot het bankje van Wim'	29
Redactie	Bij de voorplaat	30
Tineke van Bottenburg	Help! Overwoekerd	31
Frank van Delden	Uitslag Filippine 16	31
Gijs van Dalfsen	Padenonderhoud 2024	32
Gijs van Dalfsen	Dierspotters	33
Gijs van Dalfsen	Waarover ik nadacht..	34
Ed van Gemert	Laatste Algemeen Werk	35
Else de Haan	Digi-ontwikkelingen	36
Hans Krabbe	Gedicht	37

Redactioneel

Regen, wind, hagel, natte sneeuw! De winter is begonnen. Zijn onze tuinen wel 'winterklaar'? En wijzelf? Met deze extra dikke Buitenpost kunt u in ieder geval weer een tijdje op Kweeklust verblijven, terwijl u warm binnen zit.

Afgelopen maand moesten we opnieuw van een Kweeklustlid afscheid nemen. Barbara Coolen. We zullen het vertrouwde beeld van die kleine in het zwart geklede vrouw 's middags naar en 's avonds terug van de Lange Muiderweg missen.

We gaan nog een vertrouwd tuinlid missen: Joop Bleeker geeft zijn tuin, 106, op. Hij is degene die jarenlang de beschrijvingen maakte van de tuin ván een vertrekkend, vóór een aankomend lid. We danken hem daarvoor. We zullen hem missen en wensen hem het allerbeste.

En, mocht u het zijn vergeten.. regen, water én slakken waren prominent aanwezig het afgelopen jaar. In deze Buitenpost frissen we uw geheugen weer op.

De tijd van de goede voornemens is nog niet eens aangebroken, maar op Kweeklust gloeien we al van de mooie plannen: het padenplan, het baggerplan en het greppelplan. U leest erover en gaat er hopelijk straks mee aan het werk.

Tot slot de voorplaat. Wat zou die betekenen? Pompoen hekje en pompoen savo. Twee nieuwe variëteiten? Op pagina 30 leest de oplossing van dit raadsel.

Wij wensen u een mooie winter en kijken uit naar het voorjaar.

*De redactie, Tineke van Bottenburg, Gijs van Dalfts en Else de Haan
Illustraties en cover: Gijs van Dalfts.*

Van de Burgemeester en wethouders

Lieve Kwekelingen,

Het tuinseizoen 2024 is weer zo goed als voorbij. Nog een paar laatste bloemen die erg hun best doen om wat kleur aan de grijze dagen te geven. Hier en daar nog wat dappere groente om te oogsten.

Het was een gek jaar wat het weer betreft. Het leek maar geen zomer te worden en het regende wekenlang. Met als gevolg hele hordes slakken die onze oogst geen goed deden. Ik heb wel drie keer boontjes gelegd en het schamele resultaat was twee maaltjes bonen. Nou ja, volgend jaar beter!

Het weer was ons ook niet goed gezind tijdens onze jubileumfestiviteiten. De geplande BBQ werd een borrel. Heel gezellig, maar koud en nat. Op deze middag is ook aan alle aanwezige leden het jubileumboekje uitgedeeld, een heel mooi boekje waarin op een leuke manier de geschiedenis van ons complex is verteld. Voor wie het nog niet heeft..... er ligt een exemplaar voor je in de Tuinkamer. Met heel veel dank aan Else, Gijs en Tineke.

Bij de septemberactiviteit zat het weer ook niet mee. Daarentegen was de lunch na de laatste keer algemeen werk een feestje. Heerlijke soep, lekkere hapjes en met z`n allen buiten zitten aan de grote tafel in de zon. Heerlijk, zie ook elders in deze Buitenpost. Het kan verkeren, zei Bredero.

Het is een jaar met heel veel tuinwisselingen geweest. Ik denk dat we niet eerder een jaar hebben gehad met zeven wisselingen. Door de nieuwe tuinders wordt enthousiast getuind en gebouwd, zij hopen het nieuwe jaar met de tuin van hun dromen in te gaan. Laten wij ook maar alvast dromen van het nieuwe seizoen.

Ineke van de Pol, voorzitter

In memoriam Barbara Coolen

Op maandag 4 november overleed ons tuinlid Barbara Coolen. Zij was lid van Kweeklust sinds 1998.

Ondanks haar altijd zwarte kleding, was Barbara een kleurrijk figuur op onze tuin. Kleurrijk in haar gedrag, in haar omgang met mensen en in haar levensstijl.

De tuin was alles voor haar. Ze heeft heel lang de grootste tuin van het complex gehad, goed verscholen zodat ze haar eigen gang kon gaan. De geheime tuin van Kweeklust, noemde ze die. Toen het onderhoud haar daar boven het hoofd groeide, is ze verkast naar haar huidige tuin, 6a.

Barbara heeft veel gedaan als bestuurslid van Kweeklust. Jarenlang is ze onze penningmeester geweest. Ze heeft met Wim Borsje het opmeten van de tuinen gedaan. Daar was ze, met haar bouwkundige achtergrond, heel precies in. Ze kon het keurig op tekening zetten. Daar zullen we nog jarenlang plezier van hebben.

Bedankt!

Beste leden van Volkstuinvereniging Kweeklust,

Zoals de meesten van jullie weten, heb ik het afgelopen jaar behoorlijk in de lappenmand gezeten.

Gelukkig is het ergste voorbij en krabbel ik langzaam weer op.

Ik wil iedereen die mij via een kaartje of een bezoek aan ziekenhuis of thuis tot steun is geweest het afgelopen jaar van harte bedanken. Ook de mensen van Algemeen Werk reuze bedankt.

Nu het genezingsproces is ingezet en alle hulpmiddelen uit mijn lichaam zijn verwijderd, hoop ik zelf de draad weer op te kunnen pakken. Samen met Mardi en de kinderen gaan we zoveel mogelijk zelf doen.

Jullie zullen mij geregeld met de scootmobiel voorbij zien komen, daar mijn benen de luxe van mijn gewicht niet meer kunnen dragen.

Dat zal nog veel tijd nodig hebben.

Met de allerhartelijkste groeten en veel dank ook namens Mardi.

Tom Verburg

EEN BANKJE ....

Niet veel meer dan twee planken, wat verbindingen en vier stevige poten. Wèl goed gladgeschuurd en vijf keer gelakt: het moet wel tegen een stootje kunnen, het is een praktisch gebruiksvoorwerp.

Op de wandeling van het hek naar achter, met of zonder kar met 'spul', is het een welkom rustpunt, uitnodigend en onthaastend.

De mogelijkheden voor een praatje met een medetuinier, of een toevallig geïnteresseerde, samen op het bankje zijn eindeloos.

Eigenlijk is het bankje symbool voor heel wat eigenschappen van jullie vroegere voorzitter en een fantastische herinnering aan hem. Waarvoor heel veel dank.

Het komt wel goed met KWEEKLUST.

Koos Borsje

Winden zonder richting en onze moestuin

Ed Merckx, tuin 125

Flatulentie is het nette woord voor gasvorming en winderigheid.

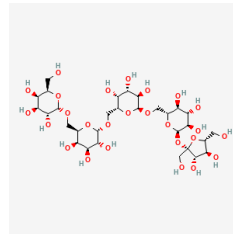
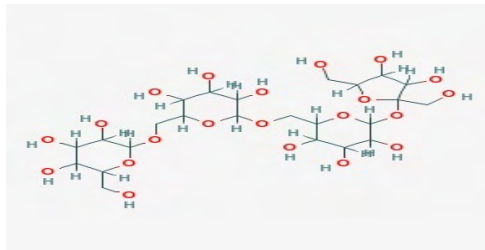
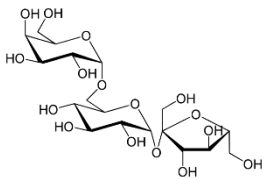
Iedereen heeft daar wel eens last van.

Wij als tuinders die soms wat meer groente van een bepaalde soort eten toeteren in bepaalde tijden wat meer dan de gemiddelde mens. Het heeft vaak met het eten van specifieke soorten groenten te maken.

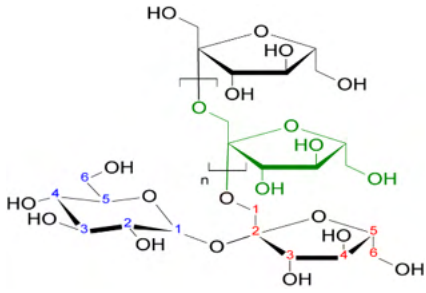
De stank van een scheet wordt vooral veroorzaakt door zwavelgas. Hoe meer zwavelrijk voedsel je eet, zoals rucola; kool; hete pepers; broccoli; spruitje; knoflook; boerenkool; bloemkool; uien; pompoenzaden; radijs; rammenas; raapstelen, hoe meer zwavel er weer uit moet. Dat gebeurt in de bekende stinkende gasvorm, de zachte gluiperige scheet.

Van de suikers in bonen ga je knetteren. De knallers van de windenlijst zijn, uiteraard, bonen en linzen. Bonen zitten vol met de natuurlijke suikers raffinose, stachyose, en verbascose. Die kunnen onze darmen

niet opnemen. Daarom gaan de bacteriën in de darmen de suikers eten. Daarbij produceren ze gas, dat jij op je beurt weer laat ontsnappen. Je kunt dus altijd je darmbacteriën de schuld geven. Uit onderzoek blijkt dat mensen die een plantaardig dieet volgen sowieso meer winden laten. Dus pas op voor vegetariërs.

Waarom ga je van uien en prei scheten laten? Van een ui of prei kun je ook aardig winderig worden. Waarom? Dat heeft te maken met de zogeheten fructanen die erin zitten. Deze ketens van fructose (vruchtensuiker) kunnen maar moeilijk worden afgebroken door het menselijk lichaam. Dat betekent dat de boel lekker gaat gisten, met windjes tot gevolg. Niet alleen in prei en ui vind je fructanen

die je winderig maken. De vruchtensuiker zit ook in artisjokken, knoflook en alle koolsoorten.

Wil je minder windjes laten? Wie veel beweegt laat regelmatig kleine, ongemerkte scheetjes. Darmen die zelden in beweging komen hopen het gas op en dan komt het er af en toe ook in

grote hoeveelheden uit. Kortom: maak geregeld een stevige wandeling als je minder en onopvallende scheten wil laten.

Wat groeit daar nou?

Cursus herkennen van onkruiden door Peter Moen

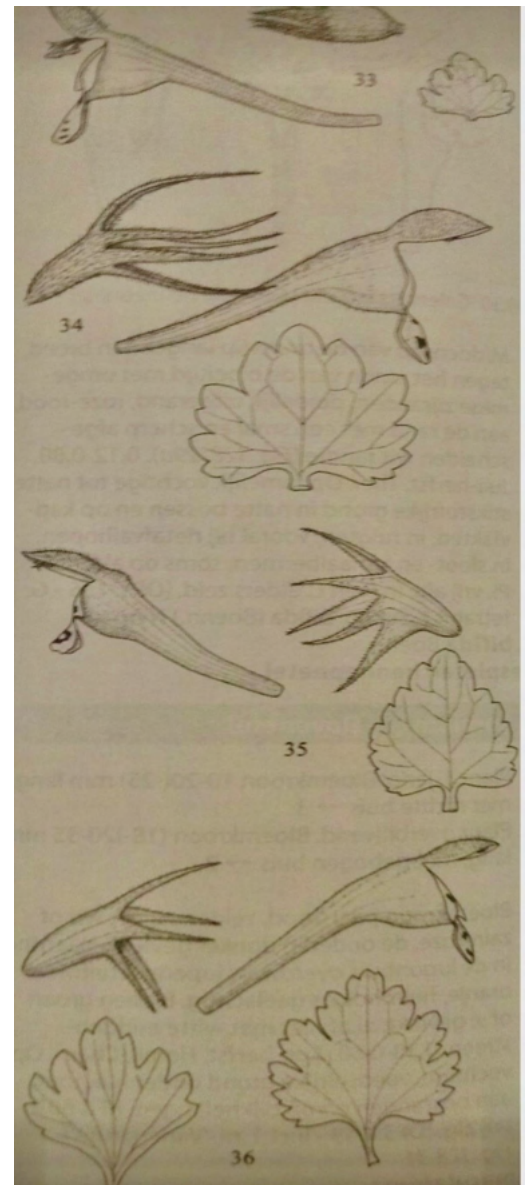
Vooraankondiging

Lieve help, wat groeit daar nou weer? Moet dat weg of zal ik het gewoon laten staan en ... hoe heet het eigenlijk?

Wakker liggen of erger nog, angstdromen over onkruid is nergens voor nodig maar kennis van zaken is wel nodig en helpt. Het helpt, vooral om zelf te kunnen besluiten tussen 'wieden' en 'laten staan'.

In het komende seizoen organiseer ik een *cursus onkruid herkennen* voor beginners. In drie zaterdagse bijeenkomsten leer je de plantaardige wildernis van je (moes)tuin herkennen, waarderen en hopelijk ook bewonderen. Je leert overigens niets over eetbaarheid en geneeskracht maar wel het nodige over de verschillende leefwijze van deze plantaardige underdogs. Voorkennis is niet nodig, een smartphone wel.

Voorinschrijven mag (peter.moen@xs4all.nl) maar hoeft niet. De definitieve data staan straks in de Buitenpost van het volgend voorjaar en op de website.

Tuin 9b een nieuwe tuinder?

Corina Herremans, tuin 9b

Stopt Wil Blüm er na meer dan 60 jaar mee? Het is maar hoe je het bekijkt. De nieuwe tuinder, Corina (ik dus) is namelijk de dochter van Wil.

Toen ik geboren werd in 1966 hadden mijn ouders al een tuin op Kweeklust en, omdat zij met drie kleine kinderen op een kleine bovenwoning woonden, sliepen wij ook regelmatig op de tuin.

Een prachtige tijd, er waren veel kinderen van onze leeftijd en dat was heel gezellig. Er werden leuke dingen georganiseerd, bijvoorbeeld slootjespringen was een jaarlijks terugkerend evenement.

Ongeveer 45 jaar geleden moest er verhuisd worden omdat de Flevolijn werd aangelegd. We kregen tuin 9b. Dat had wel wat voeten in de aarde want huisje en tuin was behoorlijk verwaarloosd. Zo is er een nieuw hoofdstuk begonnen.

Op 9b werd niet meer overnacht, dat kon niet en bovendien waren wij inmiddels tieners, en dan weet je het wel, op de tuin verblijven is niet cool.

Na de scheiding van mijn ouders is mijn moeder de eigenaar van 9b geworden en daar is zij tot op de dag van vandaag vrijwel dagelijks te vinden.

Nu is Wil dit jaar 85 geworden en wij zijn sinds een paar jaar regelmatig aanwezig voor de gezelligheid, maar ook om te helpen in de tuin of bij het onderhoud van het huisje. Mijn man (Theo) en ik hebben per 1 sept 2024 de tuin en het huisje overgenomen. Verandert dat wat? Zien we Wil dan niet meer? Wil zal zolang het kan op de tuin aanwezig zijn om gezellig met tuin vrienden koffie te drinken en ook haar steentje bijdragen bij het werken in de tuin.

En wij hopen dat dat nog lang mag doorgaan.
Dus ja, wel nieuwe tuinders, maar geen onbekende.

Nieuwkomers

Nicole Folkertsma, tuin 7b

Sinds 1 oktober ben ik de trotse 'eigenaar' van tuin 7b, de tuin van mevrouw Droogelman

Een aantal van jullie kent mij al omdat ik de afgelopen paar jaar geholpen heb bij mijn broertje Ed aan het Mollenpad.

Zowel de tuin als het huisje hebben 'een beetje liefde' nodig. Gelukkig hoef ik niet alles alleen te doen, want ik ga de tuin samen met mijn man, Ferre, doen. Ook onze dochter Joëlle en zoon Stijn en hun partners zullen regelmatig op de tuin te vinden zijn.

Omdat ik lang op de wachtlijst heb gestaan, heb ik uitgebreid voorwerk

kunnen doen. Ik heb veel gelezen over permacultuur, dus dat kan ik nu eindelijk in de praktijk gaan brengen. Het voorste deel van de tuin moet de "eetbare" tuin worden en over de rest moet ik nog even nadenken, maar natuurlijk mag de composthoop niet ontbreken.

We hebben er ontzettend veel zin in om er een mooie, fijne plek van te maken. Over het huisje hebben wij al veel gefantaseerd en dankzij een bezoekje van Victor beginnen de plannen steeds meer vorm te krijgen. Ons eerste weekend was het weer prachtig, dus hebben wij van de gelegenheid gebruikgemaakt om enorm op te ruimen. Maar we hebben ook genoten van de tuin zoals die nu al is. Lekker in het zonnetje met een boek en een kopje koffie of een drankje op een van de terrassen. Wij zijn door de burens en anderen, die wij op het complex tegen zijn gekomen, heel hartelijk ontvangen. Wij zien ernaar uit om de andere tuinders ook te ontmoeten. Ben je benieuwd waar we mee bezig zijn, loop dan gerust bij ons de tuin in.

Nieuwkomers

Martin Lette & Miranda Groen, tuin 106

Martin en Miranda zijn hard bezig als ik ze tref in hun pasverworven tuin. Een zitje met het uitzicht op de weilanden hebben ze al gemaakt. Dat was vooral veel snoeien. Ook het kasje is al schoongemaakt. Er staat nog een mooie druif.

En hun plannen? Ze willen een tuin maken voor de beestjes en om fruit en kruiden te kweken. Appelbomen, een pruimenboom, bessenboompjes. Sommige staan er al. Maar nu, in de herfst, is het niet altijd makkelijk te onderscheiden wat wat is. Dat wordt een verrassing straks in voorjaar en zomer.

Ook bloemen komen er. Voor groenten zullen ze maar een klein stukje inruimen. Groenten worden vooral gegeten door slakken, is hun ervaring. Die beestjes zijn weer niet erg welkom.

Martin en Miranda nemen de tuin over van Joop Bleeker. Die tuin is berucht vanwege de grote waterplassen die er vaak staan (zie blz 20). Vóór al het planten en zaaien zal de tuin daarom opgehoogd worden. De eenden zullen een andere zwemplek moeten vinden.

Veel werk, maar voor Miranda en Martin, met een passie voor molens
-Martin volgde de cursus voor molenaar-, maakt het uitzicht op de molens van de Utrechtseweg het zijn op de tuin nu al tot een feest.

Middensloot – deel I

Gijs van Dalfts en, tuin 21

Wat zei op de ALV Ben Tames nu ook alweer? Dit najaar 10 cm diep? Of was het 20 cm?

Uw onderzoeksjournalist ging er op uit, om... onderzoek te doen. Eerst maar eens in de gereedschapsschuur. Voorheen hadden we daar een emmer aan een lange steel, maar die zag ik niet meer. Wel andere lange stelen bedoeld voor de sloot, eentje met een haakse schep eraan, en eentje met een net. Maar daar vang je de blubber niet mee. En ja, toch ook een emmertje aan een stok gevonden, maar wel een kortere stok.

Voor wie de middensloot niet kent, het is een slootje vol blubber. Als het regent staat er 15 cm water in, in droge tijden zakt het water en komt het blubber aan de oppervlakte. De tuinders aan de sloot halen jaarlijks in de herfst de waterplanten eruit, maar de blubber blijft, er is te veel van. Hier en daar is de sloot geblokkeerd met schotten. Ik heb geen idee waar die voor zijn. Het water kan nergens naartoe, en de blubber evenmin.

Met de stoffige stok-emmer ga ik naar de sloot. Een kikker springt voor me uit. Ik haal 4 emmertjes aan land, de modder is pikzwart. De emmer werkt prima, maar wel alleen dicht bij de kant. Er zullen wel heel veel

Dit is de Middensloot. Moeilijk te onderscheiden vanwege het kroos. Links achteraan is zo'n schot te zien. De middensloot is wel echte natuur, met kikkers en libelles enzo.

emmertjes nodig zijn... en waar laat ik al die blubber? Er is zoveel modder in de sloot! Ik denk dat mijn hele moestuin bedekt zal raken. Zuurstofarme blubber, groeit er dan volgend seizoen nog iets?

Deel II

Je bent een onderzoeksjournalist of je bent het niet. Je kunt wel van alles zomaar opschrijven, maar daarna moet je wel wederhoor toepassen. Dus netjes vragen of het wel klopt. Aan Ben in dit geval.

Confronterend was het om van Ben te horen dat ik aan de slag was geweest met 'de putsemmer'. Een emmer om water mee uit de sloot te halen. Ik voelde me een beetje dom, en probeerde snel het gesprek op een ander onderwerp te brengen.

Fijn was weer om te horen dat er al *bagger-beugels* besteld zijn met het oog op de komende herfst, de lange stelen volgen nog. Het is namelijk wel de bedoeling om juist het midden te dreggen, en niet de kanten van de middensloot. Dan kalft namelijk de wal af, en dan kun je wel bezig blijven.

Die bagger-beugels, dat zijn dus die netten waar ik geen vertrouwen in had! De blubber loopt er zo doorheen. Ben had er blijkbaar alle vertrouwen in, hij stond er breed bij te lachen.

Verder zag Ben nog een andere gunstige omstandigheid: "we hebben drie jaar de tijd". Dat klonk mij echter niet als muziek

in de oren. Ik wilde het maar snel gedaan hebben. Even doorpakken.

De bagger is schoon, en kan op je land als bemesting dienen. Dat dan weer wel. Wel pikzwart dus, maar daar kraait geen haan naar.

HET GRAS VAN DE BUREN

De tuin die me opvalt ..

Ik neem de pen over van Peter Moen. Mijn rurale- en kweeklevensloop kwam pas echt op gang toen ik 15 jaar geleden naar Weesp verhuisde en voor het eerst een tuin had, na daarvoor altijd op een etage gewoond te hebben, als stadsmeisje in Amsterdam en als studente, drie jaar in Wageningen.

Mijn moestuin-herinneringen van voor die tijd beginnen bij mijn opa en oma, met de moestuin op de voormalige legakker van de Vinkeveense plassen bij hun huis. Ook hoe ik vooral het hekje erg zorgvuldig moest sluiten vanwege de invasieve kippen. Tuinkers op watjes, om te eten met Pasen. En mijn moeder die tomatenplantjes uit zaad opkweekte, 80% weggaf en de rest op het balkon liet groeien. Ik had boerin willen worden met melkvee of een gemengd bedrijf, maar kwam daar nooit de boer voor tegen (ik dacht die nodig te hebben).

Toen dus maar landbouw- en milieu-econoom geworden in Wageningen. Voedsel vond en vind ik erg belangrijk, vandaar de keuze daarvoor. Uit Wageningen kwam ik echter best teleurgesteld vandaan, er was weinig liefde voor voedsel. Schaalvoordelen en productiviteit staan voorop. Liefde voor divers, goed (en smaakvol) voedsel, de aarde en welzijn doen niet (zo) mee.

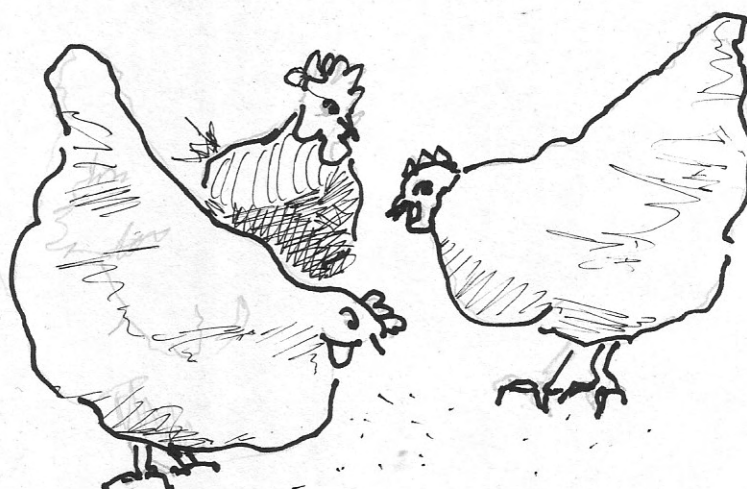

Van een mede-studente kreeg ik de boekjes *De Mini-moestuin* en *Ecologisch tuinieren voor beginners* van Velt. Terugverhuisd naar Amsterdam, op het balkon in de Tuinbouwstraat in Betondorp, kweekte ik bonen uit Italië op. Ik herkende en besepte hoe gelukkig dat me maakte (gek genoeg doen bonen het daarna bij mij nauwelijks

nog....)

Toen dochter Suze net was geboren, 15 jaar geleden, verhuisden we naar Weesp, en kreeg ik mijn eigen eerste tuin incl. moestuin. Dat was een waar avontuur, waaruit ik vooral de les leerde mee te bewegen met wat de tuin wil geven, in plaats van persé gefrustreerd vasthouden aan

wat ik bedacht heb. Ik kocht de grootste ei-leggende-kippen die ik kon vinden, Brahma's, die niet goed kunnen vliegen, zodat ze mijn moestuin niet zouden bereiken. Ik kweekte vooral eetbaarheden die niet zomaar in de winkel te koop zijn.

Vreken's zaden werd mijn beste vriend daarin: regenboog snijbiet, meerdere kleuren bietjes, borage, kervel, verschillende-soorten-mengsels van tomaten en courgettes, venkels, eetbare bloemen mengsel (dat zich vriendelijk uitzaait), roze- en paarse aardappels, aardperen, paarse- en lathyrus-peultjes. Ik begon met de vijf-slag-vruchtwisseling uit mijn Veltboekje, maar schrapte later de kolen, vanwege de ruimte en de oneindige rupsen-aanwas. Groenbemesters gebruik ik graag, maar vind ik nog ingewikkeld om goed te doen. Ook composteren gaat goed, en kan nog veel beter.

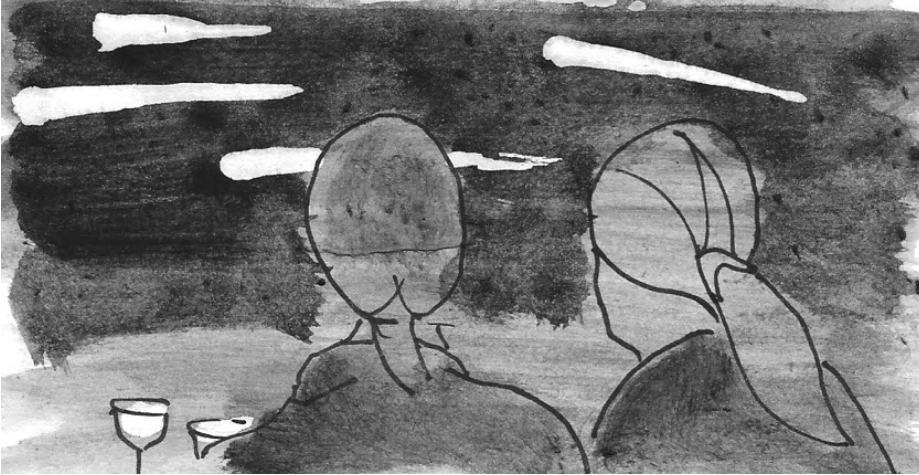
Na mijn scheiden en verhuizing, naar een superlief tuinlooshuisje in Centrum Weesp, ging ik bij Kweeklust op de lijst en kreeg ik uiteindelijk het rentmeesterschap over tuin 127. Dat was echt een woestenij met zo'n 2 meter hoge begroeiing. Met mijn toenmalige geliefde Bas heb ik

het weer ooglijk en te begaan gemaakt. Ik plande vijf plantvakken in, en heb geprobeerd die uit te voeren. Het is echter zo'n woeste tuin nr. 127, met zoooo veel slakken ook. De superzware kleigrond en ik zijn nog maar slecht op elkaar ingespeeld, waardoor ik het met groenten opgaf het afgelopen jaar, en mijn vakken liet dicht groeien met vaste planten.

Ik geniet van de mooie activiteiten op Kweeklust. Zo zag ik op de Kunsttag een andere kant van mijn kweekgenoten, en durfde ik

ook mijn werkje te laten zien. We organiseerden een courgette-diner van onze oogst, en 's nachts keek ik er met een vriendin naar de meteorenzwerm Perseïden. Dat soort dingen houdt zwoegen en plezier in balans.

Afgelopen zomer lag ik zo wakker van mijn woeste tuin, dat ik per e-mail opzegde. De volgende dag deelde ik mijn zorgen met een lieve mede-Kweekcluster. Ze relativeerde, en dacht met me

mee, en ik kon gelukkig mijn opzegging ongedaan maken. Gelukkig, omdat ik ook erg houd van de tuin(en), en van de bijzondere mensen. Dus daar wil ik mee afsluiten; wat een lieve authentieke fijne mensen maken dat Kweeklust bestaat! Mensen die maakten dat ik doorzette in tuin 127, dank jullie wel!

En met wat geluk kan ik mijn tuin ruilen voor een tuin die wat minder bewerkelijk en woest is. Waar ik, vanuit een basis die wat meer op orde is, verder kan gaan met mijn kweek-avontuur en liefde daarvoor. En dan krijgt tuin 127 nieuwe hoeders, die met verse moed en energie met haar verder kunnen.

Ik geef de pen door aan Susan, zij nam enige tijd geleden de tuin over van Leslie. Wat mij betreft de tuin met de mooiste appelboom, met de mooiste grootste appels van Kweeklust. Op een plek die in het oog springt. Ze maakte er een nog fraaiere tuin van, wouw, en met zo'n leuk lief huisje, waar ook Victor mee hielp.

Hoe heeft ze dat gedaan? Daar wil ik meer van weten. Ook ben ik benieuwd naar haar gras....

Onder andere Susan biedt haar hulp aan mij aan. Dat leer ik op Kweeklust, hulp en lieve dingen ontvangen, dat vind of vond ik doodeng. Dank daarvoor, Susan en anderen.

Eva Kapteijn, voorheen tuin 127, nu tuin 3a

Bijenkasten

Silvia Zieltjens

Sinds dit seizoen staan aan de rand van het complex, achter de bergingen en bij de compostbakken twee bijenkasten. De kasten zijn van mij, imker Silvia Zieltjens, die ik samen met mijn man Christian beheer. Sommigen van jullie kennen ons waarschijnlijk al langer, eerder stonden onze bijen al op twee tuinen, maar sinds dit seizoen hebben we onze eigen vaste plek, dat maakt het beheren een stuk makkelijker. Dat beheren is minder werk dan bij de meeste imkers, al heb je ons misschien al wel eens zien lopen. We imkeren biologisch en verstoren de

bijen zo min mogelijk. Dat betekent ook dat we niet actief honing oogsten en geen bestrijding doen van de zogeheten varroamijten. Door de bijen zoveel mogelijk met rust te laten, denken we dat wij het beste voor de bijen doen. Wij houden bijen omdat we enerzijds gefascineerd zijn door de bij als dier en het leven van de bijen binnen een bijenvolk, en anderzijds omdat we geloven dat bijen een toevoeging zijn

aan het ecosysteem. Wel met mate, want juist door het massaal houden van bijen is het imkeren ook onder vuur komen te liggen.

Het imkeren is de laatste jaren flink populairder geworden. Er zijn plekken in Amsterdam en in onze omgeving waar er op sommige plekken nu veel te veel bijenvolken staan. Consequentie daarvan is dat andere (wilde) insecten door de honingbijen worden beconcurrerd. We geloven dat we met kleinschalig imkeren een bijdrage kunnen leveren aan het leven, en bestuiving, van de natuur.

Het leven voor de bijen op Kweeklust is goed. We hebben eerder bijen gehad bij de graslanden van een boer, en daar hadden de bijen het hele seizoen door moeite met het vinden van voedsel. Het is schrikbarend om te zien hoe weinig voedsel voor kleine bestuivers voorhanden is bij het moderne boerenleven. De uitgebreide en strak onderhouden graslanden leveren geen voedsel. En de paar groeiende bermbloemen zijn eigenlijk onvoldoende om goed van te leven.

Het is paradoxaal dat juist de verstedelijkte omgeving een beter aanbod biedt voor de bijen. In onze achtertuin tegen het centrum van Weesp hebben we ook een kleine bijenkast staan, en daar zien we ook dat de

bijen voldoende hebben om van te eten. Het aanbod van Kweeklust is echter nog beter: de bijen hebben het hele jaar door meer dan voldoende en de twee volken die we hebben geplaatst zijn dit jaar flink gegroeid, en we gaan vol vertrouwen de winter in. Altijd een spannend moment voor een imker, om te zien of de volken sterk genoeg zijn om de winter te overleven.

Een punt waar we het nog even over moeten hebben is het zwermen van de bijen in het voorjaar. Imkers, en wij ook, nemen in meer of mindere mate maatregelen om het wegzwermen van de bijen tegen te gaan. Het zwermen is een natuurlijk proces van een bijenvolk, om zich voort te planten: er worden nieuwe koninginnen geboren en de oude koningin neemt met een deel van de bijen de benen. Je kan rigoureuze maatregelen nemen, zoals het afknippen van de vleugels van de oude koningin om dit te voorkomen, maar het zal niet verbazen dat wij dat soort dieronvriendelijke maatregelen niet nemen. Wel controleren we regelmatig rond de zwermperiode, om de voortekenen van zwermen te herkennen, waardoor we vaak met vriendelijke maatregelen zwermen kunnen voorkomen, zoals het handmatig splitsen van het volk.

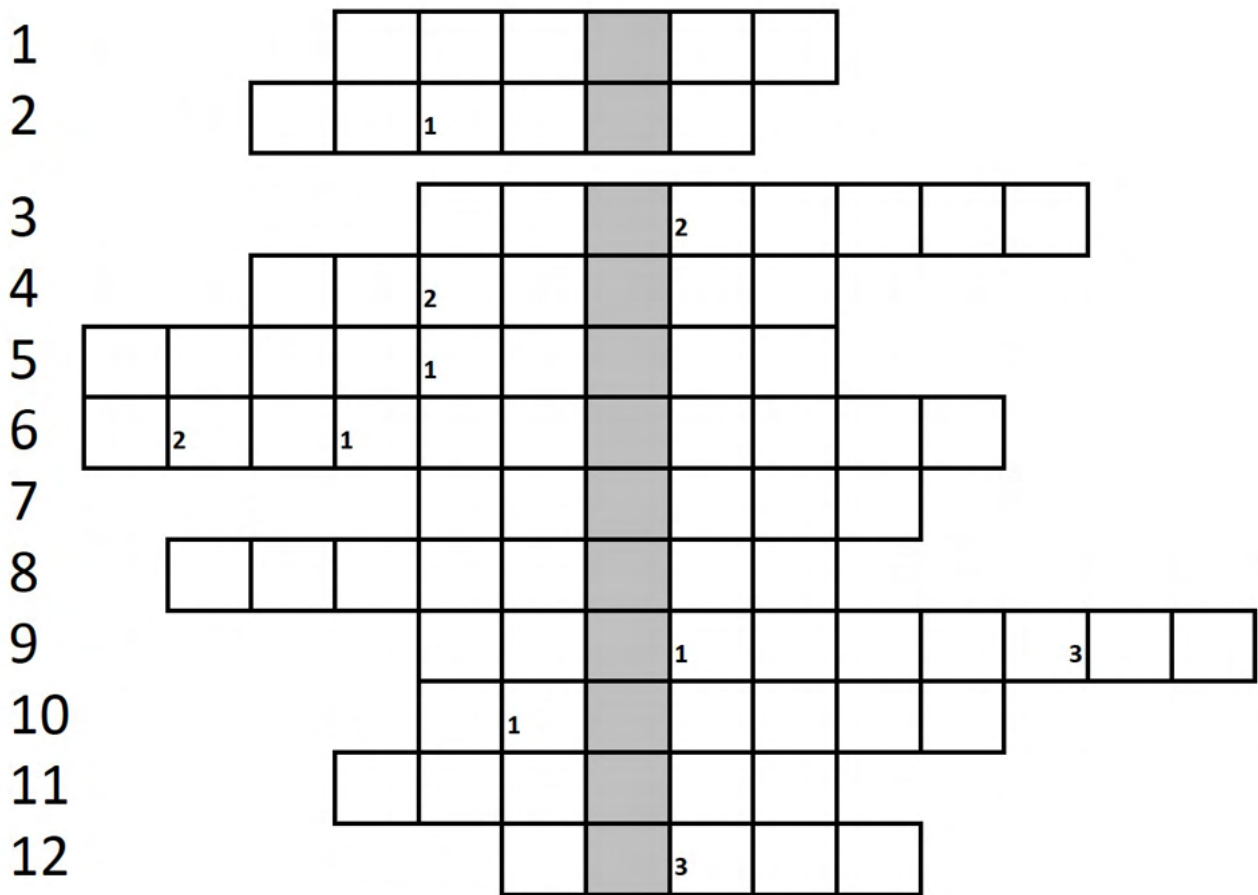
Toch kan het zijn dat er een zwerm afkomt. Dat is een indrukwekkend proces om te zien, waarbij veel bijen als een grote wolk verzamelen en wegvliegen. Vaak gaan ze in de buurt in een boom zitten, om daarna op zoek te gaan naar een nieuwe woning. Op dat moment is de zwerm voor een imker makkelijk te 'scheppen', om weer in een bijenkast te stoppen. Mocht u een bijenzwerm zien, die kan van ons zijn, maar ook van een andere imker, belt u ons dan gerust (0612974070). We komen dan de zwerm graag halen. Daar is overigens weinig gevaarlijks aan. Voor het wegzwermen eten de bijen de buik vol met honing om genoeg voedsel voor een paar dagen voor onderweg te hebben. De bijen zijn daarmee zeer mak en totaal niet steeklustig, in tegenstelling tot waar mensen bang voor zijn als ze een zwerm bijen zien.

Filippine

Omdat we in deze periode weinig kunnen doen in onze tuin, gaat de puzzel deze keer over zomeractiviteiten in de tuin. In de vakjes met hetzelfde getal komen dezelfde letters.

Stuur de oplossing (middenwoord én alle woorden) naar redactiebuitenpost@kweeklustweesp.nl Veel plezier!

1. Is onkruid bang voor
2. Stoppen met bomen
3. Doe je met een vork
4. Stukjes eraf halen
5. Geen nabije uier
6. Mooie aarde maken
7. Klinkt als bang zijn voor fijne grond

8. Zootje uit het slootje halen
9. Bloemetjes buiten zetten
10. Met water ok, met gif niet
11. Gaat aan oogsten vooraf
12. Een prikje aan een boom geven

Veel regen in het voorjaar

Gijs van Dalfsen, tuin 21

Weet u het nog? Hoeveel het regende in het voorjaar van 2024? In Limburg werden campings ontruimd, en bij Kweeklust was het ook niet mis. In de nacht van 24 juni bleef het gestaag doorgieten. Kort daarvoor had het al twee keer eerder enorm geregend, en had het complex blank gestaan. De grond was verzadigd, en de AW ploeg van 25 juni trof opvallende taferelen aan.

Allereerst stond de tuin van de familie Boughene onder water, voor de 3^e keer. Het huisje leek een villa aan het water geworden.

Tuin 106, van 'Joop' was er nog erger aan toe. Daarin stond wel 20 cm water op sommige plekken, en in de tuin zwommen twee eenden met kleintjes rond.

Maar het ergste was nog de tuin van Inez en Imro, tuin126..

Toen het water eenmaal gezakt was, hingen daar nog de vissen in de struiken.

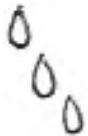

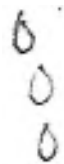
Wateroverlast of waterbeheer

Tineke van Bottenburg, tuin 108

We hebben het allemaal weer ervaren: veel water op de tuin, hemelwater en grondwater. Op veel tuinen kleine en grote plassen. Te weinig water is slecht voor de planten maar te veel ook: de wortels kunnen minder voedsel opnemen en/of verrotten. De grond slaat dicht. Als het weer droog wordt, wordt de grond keihard. Wat een ellende. Wordt vissen onze nieuwe hobby of kunnen we zelf iets doen?

De overvloedige regenval is een oorzaak van de wateroverlast. Maar ook de structuur van de grond, slechte drainage, te lage ligging van (een deel van) de tuin kunnen oorzaken zijn. Niet op iedere tuin is er dezelfde oorzaak.

Hoe dan ook: ga niet bij de plassen neerzitten, maar **maak een plan.**

Om te beginnen de vraag: wat voor bodem hebben we: we zitten op kleigrond.

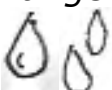
Kleigrond moet goed bewerkt worden, *zorg voor een losse structuur*. Dat kan je b.v. doen door mulch en compost in de grond te verwerken.

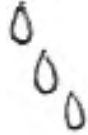
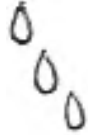
Mulchen wil zeg gen dat je de grond bedekt met organisch materiaal, zoals bladeren, takjes en ander tuinafval. In de herfst is er veel blad. Bladeren die goed verteren zijn populier, linde, kastanje, appel, wilg, es. Volgens sommigen verteert beukenblad minder goed. Gebruik bij voorkeur geen eikenblad, dat kan te zuur zijn voor een (moes)tuin. Mulch beschermt tegen wintervorst, voorkomt dat de bodem uitdroogt en verbetert de bodemstructuur.

 Mulchen verbetert de doorlaatbaarheid van de grond en stimuleert het bodemleven. Regenwormen eten graag blad en zijn de pendelaars voor grondwater. Zoek op internet onder 'mulchen'

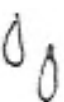
Aan *composteren* is de laatste jaren op Kweeklust op verschillende manieren aandacht besteed. Er waren de workshops over composteren van Peter Moen, tips voor het maken van een compost-bak, er is een kleinere hakselaar aangeschaft voor het hakselen van kleiner tuinafval

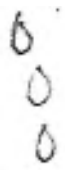
(snoeiafval en plantenstengels). Het 'haksel' kan zowel voor mulch als voor compost worden gebruikt. Met deze hakselaar kan twee keer in de maand gehakseld worden. De data zijn te vinden in de Mededelingenkast bij de ingang van de tuin en binnenkort in de Agenda op de website van Kweeklust.

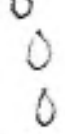
Er is op veel tuinen nog winst te behalen door het *regenwater op te vangen* in een regenton. Of maak een regenwateropvang-systeem, uitlopend in een vochtig stukje van de tuin (een wadi) dat geschikt is voor vochtminnende planten.

Er waren 'vroeger' tussen de tuinen *greppels*, maar het blijkt dat die grotendeels zijn verdwenen; volgeplant zijn met struiken of anderszins. Zie de oproep op de website van Kweeklust om de greppels weer in ere te herstellen, zodat het water beter afgevoerd kan worden naar de sloten.

Je kan waterafvoer in de tuin stimuleren door, daar waar het water blijft staan, meerdere *gaten te boren* of zelfs een strook te graven (een paar spa diep) en daar eerst zand, dan grind, dan zand en tenslotte aarde op te storten. Ook *drainage* is een optie. Maar door de kleigrond bestaat het gevaar dat de gaatjes is de drainage-pijpen snel verstopt raken.

 Nog meer tips: voor het winterseizoen de grond omwoelen met de grelinette of woelvork of twee spa diep spitten en tegelijk tuinafval of compost verwerken, na het woelen of spitten wat landbouwkalk er overheen strooien. Dat vergemakkelijkt het verkrumelen van de brokken. Een beetje vorst eroverheen kan voor het verkrumelen ook goed helpen. Loop niet over de omgewerkte grond, maar leg een paar planken neer.

Je hoeft niet zelf het wiel uit te vinden, via de AVVN (www.avvn.nl) of andere websites (bijvoorbeeld www.milieucentraal.nl/huis-en-tuin/tuin/wateroverlast-verminderen-in-de-tuin) kun je op zoek naar mogelijke oorzaken en kun je adviezen vinden.

Zeker leuk en nuttig is het om op Kweeklust rond te kijken naar wat anderen doen en ervaring met andere tuinders te delen.

Heb je zelf nog bruikbare tips, laat het de redactie van de Buitenpost weten.

Tussen regen en slakkenplaag

Ook dit overleeft Bert wel weer

Het staat blank ... er is geen sla !

En wie heeft hier alles opgegeten ?! Nou ?!

Oei... pardon...

Niks te eten dus...

Nood breekt wet

Groente is gezonder hé, mensen !

Burendag

Redactie Binnentuin

Op zaterdag 28 September was er Burendag bij Kweeklust, niet toevallig op dezelfde dag als de landelijke burendag. In elkaars tuinen kijken. Ook zijn er woonbootbewoners van de dijk langsgekomen.

Met vrolijke bordjes werden de gasten welkom geheten, en uitgenodigd om tuinen te betreden.

Ondertussen was er in de Tuinkamer cake en gebak opgesteld, in vrolijke kleuren, en werd er koffie geschonken. In de ochtend, toen het nog af en toe flink regende, kwam dat zeker van pas.

De burendag werd georganiseerd door Sabine, Sandra, en Inez. Ook werd op deze dag het bankje bij het begin van de Hermelijn/Konijnenpaden, opgeknapt door Frank weer teruggeplaatst op zijn plek, een plechtig momentje.

Recept: Taart van rode biet met gember

Else de Haan, tuin 14b

Voor de feestelijk burendag op 28 september moest er natuurlijk een taart komen die iets met onze tuinen te maken heeft. In *Sweet* van Yotam Ottolenghi en Helen Goh vond ik een interessante bietentaart. Van de bieten proef je niets, maar de taart is van binnen wel mooi rood. En smaakt heerlijk.

Hier het recept.

Ingredienten

75 walnoten (of minder) geroosterd en niet al te fijn gehakt,
200 gr bloem,
150 gr fijne kristalsuiker,
2 theelepels bakpoeder, ¼ theelepel zuiveringszout, ¼ theelepel zout,
2 middelgrote rauwe bieten (geschild en grof geraspt),
rasp van een grote sinaasappel,
100 gram stemgember, fijngehakt,
2 eieren,
60 gr zure room,
125 ml zonnebloemolie
optioneel: tablet van 1500 mg vitamine c, fijngemaakt (*hiermee zorg je ervoor dat de kleur van de bieten behouden wordt. Voor de smaak niet nodig*).

Glazuur

150 gram roomkaas, 70 ml slagroom, 6 cm gemberwortel geraspt en in een fijnmazige zeef uitgedrukt om het sap ervan te krijgen, poedersuiker, om de zaak zoet te maken.

Zo maak je het

Meng bloem met suiker, bakpoeder, zuiveringszout en zout. Voeg dan biet, walnoten, sinaasappelrasp en stemgember toe, maar meng niet.

Klop de eieren en zure room door elkaar en voeg de olie toe en eventueel vitamine C tablet (fijngemaakt). Meng het en voeg toe aan het

mengel van o.a bloem en rode biet. Doe dit met de hand of een grote spatel.

Doe de zaak in een springvorm (Ø 20 cm) of een cakeblik. Bak in ongeveer 50 minuten in een oven van 160 graden. Laat de taart daarna 30 minuten staan vóór hem uit de vorm te halen.

Glazuur (zonder ook lekker)

Roer de roomkaas glad. Voeg poedersuiker toe en daarna slagroom. Klop tot een dit glad mengsel. Voeg daarna gembersap toe. *Bij mij werd het mengsel erg dun. De slagroom kan er ook wel uit.*

De wereldgeschiedenis in twaalf bonen

Ed Merks, tuin 125

Mijn dochter wees me op dit boekje van Joël Broekaert dat ik als tuinder met een ruime blik toch eens moest lezen. Afijn, afgehaald in de bibliotheek en aan het lezen geslagen. Leuke historische verhalen over het naar ik dacht oer-Hollandse erwte tot aan de niet-bonen zoals cacao en koffiebonen. Wist je dat linzen en erwten als een van de eerste groenten ergens rond 8000 voor Christus door mensen werden gedomesticeerd? Wat was de rol van de boon in de industriële revolutie? Waar heeft het kikkererwt gerecht Humus zijn oorsprong?

Joël Broekaert is een begenadigd verteller, die overloopt van kennis over eten en drinken. Leuke kost om te lezen en je kennis te verruimen. Ik heb het boekje net weer teruggebracht dus wederom verkrijgbaar bij de bibliotheek.

Een aanrader voor iedere moestuinder die verder kijkt dan zijn bonenstaak lang is.

Grond en grond

Gijs van Dalftsen, tuin 21

De grond die je kunt kopen, bijvoorbeeld in zakken, is meestal duurzaam. Tenminste, dat staat op de zakken, dus dan zal het wel waar zijn. Er staat nooit eens op een zak: niet-duurzame tuinaarde.

Waar komt die grond eigenlijk vandaan?

Het is meestal afgegraven veen. Dat komt niet uit Nederland, want het in Nederland overgebleven veen is ondertussen beschermd natuurgebied gemaakt. Dus het wordt ergens anders afgegraven, in landen als Finland, Ierland, Duitsland, Estland, Letland, en naar Nederland getransporteerd. Ruim een miljard kilo per jaar.

Hm, dat is heel wat. Een miljard kilo per jaar, dat zijn 400 rijnaken of 20.000 vrachtwagens. Alleen het transport al. En van ver weg ook. Ik kan me nu al niet goed meer voorstellen dat potgrond of tuinaarde ooit duurzaam kunnen zijn.

Er zijn nog wel meer dingen die erover gezegd worden. Dat er zo extra CO₂ in de lucht gebracht wordt, dat lelijke afgegraven gebieden ontstaan, en nog zo wat meer. Maar daarmee komt de discussie in de details terecht, en verwatert. Je blijft achter met een ontevreden gevoel, en de eenvoudige conclusie is uit zicht geraakt. Namelijk dat de zakken grond met zoveel transport nooit duurzaam kunnen zijn.

Maar wat dan? Wat moeten we nu zonder onze zakken beginnen?!

Wel, we moeten dus grond hebben... zónder transport. Is dat er dan? Ja, dat is er, dat is onze eigen grond, de grond die we al hebben. En die grond kunnen we vruchtbaarder maken met compost. En die compost, die hebben we ook zelf, op de hoop.

Turfwinning in het moeras Cenas tīrelis in Letland

Heb ik wat compost-tips voor u? Nee, echt niet. Ik heb er eigenlijk geen snars verstand van. Daar moet iemand anders maar wat over zeggen. Mijn composthoop was voor mij altijd alleen maar de plek waar ik mijn onkruid kwijt kon. Een afval-hoop dus. Ook ik worstel ermee. Het is nog een hele stap voor mij om de waarde van de compost te beseffen. En nog een moeilijker stap om mijn gedrag te veranderen, en de compost uit te kruien over de tuin.

Inspirerend vind ik wel wat tuinman Jan Graafland zegt over de composthoop: *De composthoop is de buik van de tuin*. Hij beschouwt de compost niet als het einde van de jaarlijkse plantencyclus, maar als het begin van de nieuwe cyclus van het volgende seizoen.

Mijn buurvrouw op Kweeklust vatte het zo kort samen: "Uit de tuin, in de tuin!" Of zoiets.

Hoe het van 'een bankje' tot 'het bankje van Wim' kwam

Redacteur Binnentuin

Bij de voorbereiding van de tekst voor het in memoriam voor Wim Borsje, dit voorjaar, kwam de gedachte op om ergens op het tuinencomplex een bankje te zetten ter nagedachtenis aan Wim, zodat we zo nu en dan ons de grappige en goede gesprekken met hem in herinnering zouden kunnen brengen. Hieke nam het voortouw en legde het plan voor aan het bestuur. Het bestuur ging akkoord. Het oog viel op het hoekje Hoofdpad/Konijnenpad/Hermelijnpad, waar een oud bankje stond te verpieteren. De vraag werd: restaureren of nieuw? Er zijn onder de leden van Kweeklust een paar timmervrouwen/-mannen, maar ja, een nieuw bankje is een project op zich. Gelukkig hadden we Frank gevraagd zich aan te sluiten bij het project. Hij kan als geen ander van oud nieuw maken. Zo werd het: restauratie, geheel in de lijn van Wim, die zeer voor hergebruik was.

Frank demonteerde het bankje, zag dat het onderstel (van staal) nog goed was. Er was een stuk van de zitting afgebroken, maar deze kon wat worden ingekort. De rugleuning was nog goed en door deze intact te laten werden de verhoudingen van het bankje opeens wat speelser. Vervolgens is het onderstel kaal gehaald, twee keer in de hammerite gezet, en kregen de zitting en leuning twee lagen grondverf op het polyester. En vervolgens verschillende lagen standgroene verf. Het bankje ziet er als nieuw uit en kan weer jaren mee.

Koos leverde de tekst "het komt wel goed...."

Op 28 september werd het bankje onthuld.

Bij de voorplaat

De pompoen 'SAVO' is gekweekt door Savo Stojanovic', tuin 5a, de pompoen 'Hekje' of 'HH' door Hans Hoenderdos van tuin2b. Blijkbaar zijn het zuster-pompoenen, want Hans zegt daarover: *Heb ik Savo toch het verkeerde pompoenplantje gegeven...*

En Savo? Hij lijkt wel tevreden met de gift van Hans.

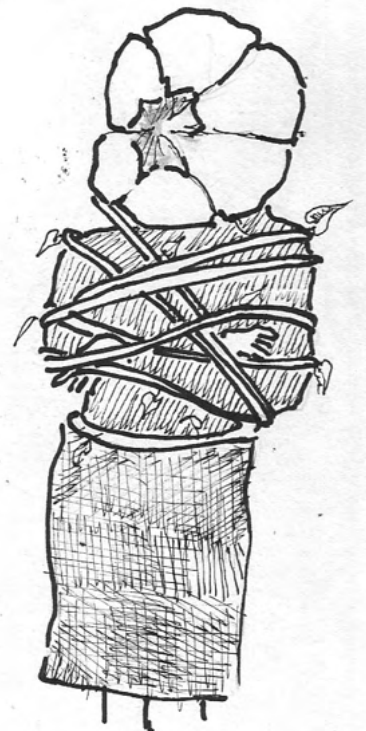
Help, overwoekerd

Tineke van Bottenburg, tuin108

Om allerlei redenen had ik twee maanden nauwelijks iets in mijn tuin gedaan. De tomaten in de kas hadden water gehad, maar voor de rest.... Medio augustus opende ik weer eens mijn tuinhekje. Ik trof niet een weelderige tuin in zomertooi aan, maar een golvende zee van groen, met hier en daar vrolijke witte vlokken. Mijn bessenstruiken, de frambozen, mijn appelbomen, mijn favoriete vaste planten, eigenlijk alles was overwoekerd door de Heggewinde.

Dus aan de slag. Ik begin de planten te bevrijden uit de greep van de tentakels van de winde. Eerst trek ik voorzichtig, om de takken, bessen en bloemen niet te beschadigen. Maar dan toch met wat meer geweld, hele 'lianen' trek ik weg. De snoeischaar komt eraan te pas. Opeens voelt het alsof ik zelf overwoekerd ben, verstrikt in en struikelend over de grijpparmen van de pispotjes. Het is overal, ik voel me in een draaikolk van groen.

Het kwam goed. De planten en struiken lieten zich 'uitpakken', de pispotjes werden klein geknipt en bedekten al gauw de grond als bodembedekker. De tuin was weer van mij.

*****

Uitslag Filippine no 16, lente 2024

1. Zevenblad	7. Paardenbloem
2. Fijnspar	8. Nachtschade
3. Kamperfoelie	9. Vingerhoedskruid
4. Koekoeksbloem	10. Pinksterbloem
5. Look zonder look	11. Madeliefje
6. Vergeet-mij-nietje	12. Margriet

Middenwoord: Vijfentachtig

De winnaars zijn: *Ineke van de Pol en Marianne Tames*. Alweer eeuwige roem voor deze trouwe puzzelaars!

Padenonderhoud 2024

Gijs van Dalfsen, tuin 21

Naast de Middensloot, wat was ook weer het andere project dit jaar dat wordt opgepakt? De paden. In de ALV werd besloten om een begin te maken met het onderhoud van de paden. Kort samengevat: elk jaar wordt er een pad aangepakt, te beginnen met het Vossenpad. Een leek als ik denkt dat als een pad eenmaal gelegd is, Kees dan voor altijd klaar is. Maar dat is niet zo. Blijkbaar zit er beweging in de tegels, ook door het gebruik, na tien jaren ligt het weer schots en scheef.

Na het Vossepad waarschijnlijk het Konijnenpad rechts van het slootje.

Vervolgens de linkerkant, het Hermelijnpad, dan het pad bij Piet, dan het doorsteekje bij Hans Hoenderdos. Etc. Tegels eruit, bandjes stellen, nieuwe tegels erin.

Doet u mee met het Vossepad? We maken een gezellig team. Dan blijken de tegels altijd wat rechter te liggen.

Dier spotters Dier spotters

Terwijl ik in mijn tuintje op een stoel zit te wachten tot iemand me komt vertellen dat hij of zij een dier heeft gespot, blijken in de kweeklust app aan de lopende band meldingen gedaan te worden.

Om te beginnen de plaaggeest die ons elke paar jaar bezoekt, de rups van de buxusmot. Op de foto (van Tineke) is goed te zien hoe de bladeren zijn aangevreten. En op de achtergrond ook de rag-achtige draden die hij achterlaat.

In de app was ook een schoonheid van een rups te zien (foto Sandra) die even oranje voorbij komt golven. Die moest ik opzoeken. Het is de rups van het bonte schaapje, een nachtvlinder. De rups is dus adembenemend mooi, de vlinder is... eh... wel... een nachtvlinder.

Tenslotte een foto (van Jan van Dam) van een salamander, een bruine beeksalamander. De ring waar hij op zit, is de deksel van een watermeter. De foto is genomen in een waterput. Prachtige foto hoor.

Waar ik over nadacht tijdens het wieden

Gijs van Dalfsen, tuin 21

Tijdens het wieden? Eigenlijk was ik aan de slag met de tegels achter het huisje bij de sloot, om die weer op hun plaats terug te leggen. Maar wacht nee... voordat ik het dichtgooi kan ik beter eerst nog wat wortels van de haagwinde uitgraven... Dat scheelt later ergernis. Dat dacht ik. Toen ik daarmee begon kwam ik ook weer veel wortels van kweekgras tegen. Vooral dicht bij de slootkant. Toch maar meteen doen. En toen ik dat uitgroef, toen... toen bleken er een paar van die planken die de wallekant bijeenhouden, tja... dat waren eigenlijk geen planken meer. De wallekant stond bol, als een bolle buik, de planken bogen naar buiten. De planken verpulverden als je het onkruid er onder vandaan trok.

Zo verplaatsten mijn gedachten zich naar de wallekant. Daar moest wat aan gedaan worden. Liefst meteen maar, want zo ben ik opgevoed, zo ben ik aan het begin der tijden in elkaar gezet. Binnenkort gaat de sloot gedregd worden, het is beter dat de wallekant dan stevig in elkaar zit en in orde is. Dat dacht ik.

Ondertussen zat ik bovenop een berg tegels en zand, tussen bakken met haagwindewortels, schots en scheve planken, kluiten kweekgras, en opschietend nieuw onkruid. Want het lag nu alweer een tijdje open. Modderig was het, het had geregend.

En daar, lieve mensen, op die berg, daar zit ik nog steeds. Want als je een boekje openslaat over tuinieren, dan lees je over dit soort situaties nou nooit eens iets.

Het Laatste Algemeen Werk, van dit jaar

Ed van Gemert, tuin 6

Na afloop van de laatste keer AW was er een gezellige lunch. Het weer was fantastisch, we hebben heerlijk buiten gezeten. We hebben genoten van een stevige erwtensoep en allerlei lekkere hapjes. Met dank aan de organisatie en volgend jaar weer graag!

Kom Hakselen!

Iedere maand op de eerste zaterdagochtend (vanaf 9.00 uur) en de derde woensdagmiddag (vanaf 13.00u) gaan we hakselen. Twee machines staan klaar. Een voor dunne takjes, een voor takken tot 4cm dik. Ook voor plantenstengels (met bladeren). Geen aarde of aardkluiten. Knip grote zijtakken weg.

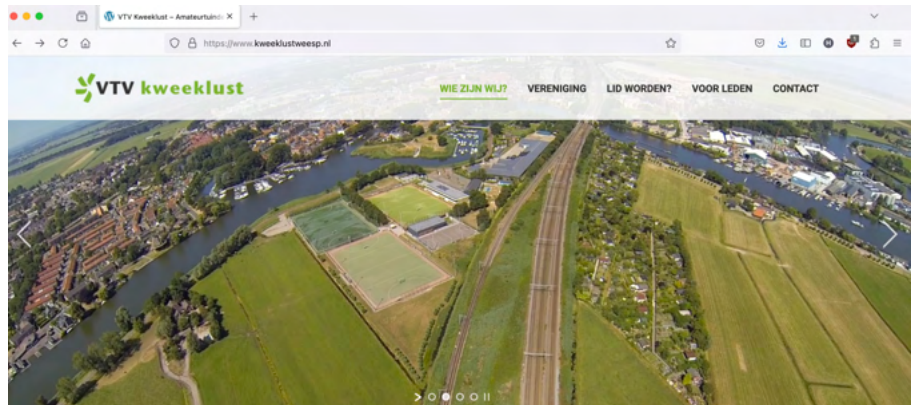
Prachtig materiaal voor tuin, composthoop en paadjes. En: minder tuinafval naar de stort.

Meld je aan via de app van Tineke van Bottenburg: 0630619152 of van Else de Haan: 0629035499

Digi-ontwikkelingen

Else de Haan, tuin 14b

We hebben een website, die tot voor kort nogal slaperig was. Gelukkig komt daar nu verandering in. Peter Manuel is onze nieuwe, onvolprezen webmaster. De komende tijd zal hij

de website vullen met de juiste en actuele informatie: namen van bestuur en commissieleden; belangrijke adressen en telefoonnummers; alle reglementen; agenda; handige tips, en een besloten afdeling met o.a. de ledenlijst en alle informatie over vergaderingen en besluiten. Natuurlijk ook de *Tuingezichten*, waar je kan vinden wie welke tuin heeft. Sta je er nog niet op: hieronder vind je hoe je je kan aanmelden. Heb je suggesties voor de website? Stuur ze naar het secretariaat.

En we worden nog moderner: het archief - alle informatie over de vereniging (vergaderingen en leden)- wordt digitaal. Dat is het al grotendeels, maar, en dat is een probleem, op ieders eigen computer, thuis. Dat gaan we veranderen. Een paar avonden lang zat het bestuur bij Peter Manuel thuis, aan de grote tafel voor een enorm computerscherm, met thee en kleine stroopwafeltjes. Wij leerden daar alles over Google Drive, een systeem om digitaal samen te werken. In december gaan we alléén nog via dit systeem werken.

Tuingezichten

Wil je meer mensen kennen op Kweeklust?
En wil je dat ze jou kennen?

Op Tuingezichten kan dat! Scan de QR-code en vul het formulier in

Als liefde afscheid wint
vallen bladeren liefdevol.

Vorbij zonneschijn samenzijn
kneep de tak al lang het blad
onderhuids af tot afval

en het afgetakte lover valt af naar omstandigheden
verwaaid, schommelt in een oude wiegendood

of het vlindert in de wind terugkeer
tussen takken de wind in.

Hans Krabbe, tuin 10 c

Kom ook naar de tuinwinkel

Gratis koffie/thee en gebak/koek

Openingstijden
Zomermaanden
(maart t/m eind oktober): u bent iedere zaterdagmorgen van 11 uur tot 12 uur van harte welkom.

Wij hopen u vaak te zien in de tuinwinkel, wij wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.
Wil, Marianna, Edo en Tom

Kopen

In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is. Graag de betaling overmaken. Bestellen via de garant zaadlijst geeft ook nog eens 15% korting.

Voorraad

Altijd in voorraad: potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

Huren

U kunt ook in de tuinwinkel terecht voor het huren v/d tuintrekker en het trilapparaat.

Tuinwinkel			
Tuinwinkel	V.T.V. "Kweeklust"	Weesp.	01-08-2024
Verkoop uitsluitend á contant aan leden van de vereniging.			
Potgrond	per zak (30L)	Volledig biologisch	€ 5,00
	5 zakken (30L)	Volledig biologisch	€ 22,50
Potgrond	per zak (60L)	Volledig biologisch	€ 9,00
	5 zakken (60L)	Volledig biologisch	€ 40,00
Tuinaarde	per zak (30L)	Volledig biologisch	€ 3,50
	5 zakken (30L)	Volledig biologisch	€ 16,25
Tuincompost	30 ltr	Volledig biologisch	€ 4,50
Tuinturf	40L		€ 6,50
Zand	kruiwagen (75 Ltr.)		€ 3,00
	groene kar platvol (300 Ltr)		€ 11,00
Tonkinstokken.	50 cm. t/m 300 cm.		
Meststoffen	Asef/mengmest 12-10-18.	per kilo	€ 1,95
	Bitterzout	per kilo	€ 1,35
	"		25 kilo € 27,95
	Lavameel	per kilo	€ 1,50
	Lavameel		20 kilo € 24,00
	Bloedmeel	Per kilo	€ 2,00
	Culterra 10-4-6	per kilo	€ 1,70
	Culterra 10-4-6		25 kilo € 36,90
	Kalk - poeder	per kilo	€ 0,65
	"		25 kilo € 14,00
	Kalk - korrel zeewier Dolocal	per kilo	€ 0,80
	kalk korrel zeewier		20 kilo € 15,50
	Kieseriet	per kilo	€ 1,00
	Slakkenkorrels	250gr	€ 5,25
	Slakkenkorrels	1 kilo	€ 20,00